

Universitätsbibliothek Paderborn

Ivdex Magistratvs Senator

Zype, Franciscus van der

Antverpiæ, 1633

Cap. VI. Fidei rectæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14280

omnino sine peccato sit sic enim omnis homo reprobaretur: sed sine crimine, id est, graui peccato, accusatione, & damnatione dignissimo; præsertim in defectu nostrorum temporum, quibus non solum merita, sed corpora ipsa hominum defecerunt. quibus nos oportet condescendere, vt docet Pelag. Papa c. 7. d. 34. in qua re Galbam peccasse notat Tacit. l. 17. Constat, inquit, potuisse conciliari animos quantulacumque parcis enis liberalitate: nocuit antiquus rigor, & nimia severitas, cui iam pares non sumus.

3. Iustitiam tamen rectitudinemque semper summam requiri mus in Iudice, vt in coco optimam coquendi artem Caius: Iustitiam. semper enim boni & innocentis viri officio fungi eum oportet. Vlp. inl. 4. D. famil. erif. inde & Iudices ~~magistratus~~. id est, optimos, & præstantissimos appellabant. Ita apud Acta Apost. c. 24. Claudius Lysias Felicem, & D. Paulus Festum vocant c. 28. & Cato describit;

Iustitiae cultor, rigidi seruator honesti,
In commune bonus.

4. Sed tamen fieri aliquando potest, vt eluceat tanta in aliquo spes, vt quamvis vitiosam priuatus vitam egerit, alium Magistratus ostensurus sit virum, & aduersus communes regulas sit promouendus. Vespasianus in melius mutatus est. Nicolaus Rentius Romæ priuatus, demens, & nugator putabatur; Vrbis tribunus cuncta ad se traxit, summâ apud omnes reuerentiâ. Pius IV. omnium expectationem superauit. Sunt alij innumeri, vnde cum in Senatu actum esset, ne quis post hac vitâ probrosus, & opertus infamiâ prouinciam sortiretur, idque Princeps dijudicaret, non à legibus delicta puniri, quanto fore mitius in ipsis, melius in socios prouideri ne peccaretur? Aduersus ea differuit Tiberius non ex rumore statuendum, multos in prouinciis contra quam spes & metus fuerit egisse: excitari quosdam ad meliora magnitudine rerum, hebescere alios.

C A P V T VI.

Fidei rectæ.

PRIMA SANè bonitatis in Iudice species est recte deo sentire, piè credere, ritè venerari. Constatere debet inter omnes veraciter pios, neminem sine verapietate, id est, veri Dei vero cultu, veram posse habere virtutem. Augustin. A Deo Iudex, à sincera fide, à proba religione si dissenserit; non aliter munus ad-

administrabit, quām prouinciam Præses, qui ab Imperatore secessit. nam ita Christus, *Luc. 11. Qui non colligit mecum, dispergit.* Seminauit Christus probum semen: insperget Iudex zizania: quomodo hic agricola & dominus conuenient, in seruandis, colendis, purgandis fructibus? Quare rectè Imperatores orthodoxam fidem colendam, hæreses, hæreticosque compremendos, dignitatibus arcendos, Iudæos, paganos, compescendos, templa horum claudenda, superstitionem tollendam decreuerunt. *tot. tit. C. de Sum. Trinit. & de heret.* Summa felicitas Rerump. si boni reges, boni Magistratus, probæ fidei, & Religionis fuerint. Illi (inquit August. lib. 5. ciuit. c. 19.) qui verâ pietate prædicti bene viuunt, si hanc scientiam regendi populos consecutati sunt, nihil est felicius rebus humanais, quām si Deo miserante habeant potestatem.

Sed audiamus Diuina ipsa Oracula *Deut. 17.* Postquam sederit in solio regni sui, describet sibi Deuteronomium legis huius in volumine, excipiens exemplar à sacerdotibus Leuiticæ tribus, & habebit secum, legetque illud omnibus diebus vitæ suæ, ut discat timere Dominum Deum suum, & custodire verba & ceremonias eius, quæ in lege præcepta sunt. Nec eleuetur cor eius in superbiam super fratres suos, neque declinet in partem dexteram vel sinistram. & ipsa Sapientia c. 6. Audite ergo Reges, & intelligite, discite Iudices finium terræ. Præbete aures vos qui continetis multitudines, & placetis vobis in turbis nationum: quoniam data est à Domino potestas vobis, & virtus ab Altissimo, qui interrogabit opera vestra, & cogitationes scrutabitur: quoniam cum essetis ministri regni illius, non rectè iudicastis, nec custodistis legem iustitiae, neque secundum voluntatem Dei ambulastis. Horrendè & citè apparebit vobis, quoniam iudicium durissimum his qui præsunt, fiet. Exiguo enim conceditur misericordia: potentes autem potenter tormenta patientur.

CAP V T VII.

Timens Deum.

Ethro consilium exigit Iudices timentes Deum. *Initium quippe, sapientia timor Domini, Ps. 110. 10.* Non ab alio fonte fluit, non aliâ viâ graditur, quam timor seperit. *In maluolum animam non introbit sapientia, nec habitabit in corpore subditto peccatis, Sapien. c. 1.* Radix sanè & custos virtutum est timor Domini; ab eo procedunt, sine illius satellitio non sunt securæ. *Anchora cordis, inquit Greg. lib. 6. c. 23. est pondus timoris.* ab eo naues